

PRIPOROČILO ŠT. R (89) 12
ODBORA MINISTROV DRŽAVAM ČLANICAM O IZOBRAŽEVANJU V ZAPORIH
(ki ga je sprejel Odbor ministrov 13. oktobra 1989 na 429. seji namestnikov ministrov)

Odbor ministrov v skladu s 15. b členom Ustanovne listine Sveta Evrope

- ob upoštevanju, da je pravica do izobraževanja temeljna pravica;
- ob upoštevanju pomembnosti izobraževanja pri razvoju posameznika in družbe;
- ker se zaveda, da ima zelo visok odstotek obsojencev zelo malo uspešnih izobraževalnih izkušenj in zato tudi zelo veliko izobraževalnih potreb;
- ob upoštevanju, da izobraževanje v zaporih pripomore k humanizaciji zaporov in izboljšanju razmer v njih;
- glede na to, da izobraževanje v zaporih pripomore k lažji vrnitvi obsojencev v družbo;
- ker se zaveda, da je treba glede na praktične izkušnje uporabe posameznih pravic in ukrepov v zvezi z omenjenimi priporočili upoštevati razliko med obsojenci in priporniki;
- ob upoštevanju Priporočila št. R (87) 3 o Evropskih zaporskih pravilih in Priporočila št. R (81) 17 o politiki izobraževanja odraslih

PRIPOROČA vladam držav članic uporabo politike, ki priznava naslednje:

1. Vsi obsojenci morajo imeti možnost za izobraževanje, ki ga lahko omogočamo z razrednim poukom v učilnicah, poklicnim izobraževanjem, ustvarjalnimi in kulturnimi dejavnostmi, telesno vzgojo in športom, socialnim učenjem in s pomočjo knjižnic.
2. Izobraževanje za obsojence mora biti organizirano tako, kakor je organizirano za podobne starostne skupine v družbeni skupnosti zunaj zaporov, in vrste učnih možnosti tako široke, kakor je to le mogoče.
3. Cilj izobraževanja v zaporih je razvoj celotne osebnosti ob upoštevanju družbenega, gospodarskega in kulturnega okolja.
4. Vsi zaposleni v zaporskih upravah ter vsi delavci zaporov in vodilni delavci zaporov morajo spodbujati in podpirati izobraževanje.
5. Izobraževanje ne sme imeti med prestajanjem kazni nižjega statusa kakor delo in obsojenci ne smejo biti finančno ali kako drugače prikrajšani, ker se izobražujejo.
6. Močno si je treba prizadevati in spodbujati obsojence, da se dejavno vključujejo v različne oblike izobraževanja.
7. Treba je zagotoviti, da bodo v zaporih uporabljali ustrezne metode izobraževanja odraslih.
8. Posebno pozornost je treba nameniti obsojencem, ki imajo težave pri učenju, še prav posebne pozornosti morajo biti deležni tisti, ki imajo težave z branjem ali pisanjem.
9. Naloga poklicnega izobraževanja mora biti usposabljanje posameznikov, prav tako pa je potrebno poznati razmere na trgu delovne sile.
10. Obsojenci morajo imeti prost dostop do dobro opremljenih knjižnic najmanj enkrat tedensko.
11. Telesna vzgoja in šport obsojencev morata imeti pomembno mesto in ju je treba spodbujati.
12. Ustvarjalne in kulturne dejavnosti morajo imeti pomembno mesto, ker vplivajo na razvoj obsojencev in omogočajo, da se potrjujejo.
13. Socialno učenje mora vključevati praktične sestavine, ki so v pomoč pri vsakodnevem življenju obsojencev in olajšujejo vrnitev v družbo po prestani kazni.
14. Kadarkoli je to le mogoče, je treba obsojencem omogočiti, da se vključujejo v izobraževanje zunaj zaporov.

15. Kadar je izobraževanje organizirano v zaporu, morajo zunanje ustanove sodelovati, kolikor je to le mogoče.
16. Spodbujati je treba nadaljevanje izobraževanja obsojencev po odpustu.
17. Na voljo morajo biti sredstva, oprema in osebje, da se zagotovijo možnosti za izobraževanje obsojencev.

Izjava o omejitvi odgovornosti:

Prevedeno besedilo ni uradno.

Za uradno pravno referenco uporabite angleško ali francosko različico.